

Войни (1912–1913 г.) те се доближават до тези на източноправославното население (38-40 %). Друг недостатък на статистиката, направен през целия период на изследване, е липсата на данни за естественото движение на населението по признак вероизповедание за годините между Балканските войни и Първата световна война. Единствените данни, които са публикувани, са в годините преди започването на Първата Балканска война (1912 г.) и преди приключването ѝ (1913 г.), след което няма пропуски в текущата статистика до 1937 г., когато се прекъсват тези наблюдения. Както се вижда от фиг. 4, през годините на войните се отчитат по-големи колебания в стойностите на раждаемостта при православното население, отколкото при мюсюлманите. Непосредствено след военния период се наблюдава увеличаване на раждаемостта и при всиче религиозни общини, като то е по-голямо при източноправославното население, което е доказателство, че то е било засегнато в по-голяма степен от войните отколкото мюсюлманите. Тези процеси се обясняват с компенсации на загубите от войните, тъй като след войната се възстановяват прекъснатите семейни връзки.

Фиг. 4. Раждаемост на населението (%) по религии (1881–1944 г.)
Fig. 4. Birth rate of the population (%) by religion (1881-1944)

Високите нива на раждаемост при християните са характерни до 1924 г., след което следва спад в стойностите ѝ, който продължава и до края на Втората световна война. При мюсюлманите раждаемостта си остава стабилна на едно сравнително високо равнище (над 40 % до 1926 г.), след което и при тях се наблюдава незначителен спад. По-ниската раждаемост при източноправославните се обяснява с пристигналите бежанци, които се намират в търъде неблагоприятна обстановка, свързана с трудности при настаняване, намиране на работа и т.н. Всичко това е причина за отлагането на раждането на деца. Освен това този период на спад на раждаемостта (след 1924 г.) се припокрива и с годините на икономическа стабилизация в страната (1925–1929 г.), когато е налице потребност от